

Незважаючи на катастрофічні наслідки глобальної коронакризи, економіка країни поступово відновлюється і на сьогодні можна говорити про позитивну тенденцію покращення ділової активності в країні, поступове відновлення промислового виробництва і обсягів внутрішнього споживання, нарощення інвестицій і загалом стабілізацію соціально-економічної ситуації в країні.

Література

1. Україна – Китай: горизонт для інвестицій. URL: <https://inventure.com.ua/analytics/articles/ukraina-kitaj:-gorizonty-dlya-investicij> (дата звернення: 15.10.2020).
2. Хорошие новости из Китая. URL: <https://www.imemo.ru/news/events/text/horoshie-novosti-iz-kitaya> (дата звернення: 20.10.2020).

УДК 332.024

Дикань Олена Володимирівна

д.е.н., професор, завідувач кафедри менеджменту і адміністрування
Український державний університет залізничного транспорту

Громова Олена Володимирівна

к.е.н., доцент, доцент кафедри менеджменту і адміністрування
Український державний університет залізничного транспорту

НОВИЙ РЕГІОНАЛІЗМ ЯК ПЕРСПЕКТИВНИЙ НАПРЯМОК РОЗВИТКУ СУЧАСНОЇ СВІТОВОЇ ТОРГІВЛІ

Сучасний світ в умовах наростання процесів взаємовпливу і взаємозалежності держав дедалі чіткіше демонструє складності і протиріччя свого розвитку. Це, перш за все, посилення соціально-економічної нерівності країн; кризові явища в економічному розвитку; проблеми технологічного вимотування; зростання сепаратизму і націоналізму.

Така кількість проблем в контексті глобалізації значно обмежує можливості однієї держави протистояти зовнішнім викликам і внутрішнім загрозам, а загострення конкуренції на світовому ринку, обмеженість природно-ресурсного і інтелектуального потенціалу підштовхують держави до об'єднання своїх зусиль з метою спільного відстоювання національних економічних інтересів.

«Новий регіоналізм» - це відкрите співробітництво, спрямоване на комплексне рішення політичних, економічних та екологічних проблем. Феномен цього процесу полягає в:

- інтеграційному переході співробітництва з міждержавного на наддержавний рівень;

- інституалізації міжнародної інтеграції, яка юридично оформляється створенням міжнародної організації;
- пошуку оптимальних шляхів включення країн-учасниць в загальносвітові процеси.

У свою чергу, узгодження міжнаціональних інтересів призводить до їх виходу на регіональний рівень, до зародження регіональної культурної ідентичності, що відповідно до сучасних наукових підходів є важливою характерною особливістю «нового регіоналізму» в міжнародних відносинах початку ХХІ століття.

Як правило, новий регіоналізм стосується країн, які вже взяли на себе зобов'язання знизити тарифні бар'єри та застосовують стратегії, спрямовані назовні. Ця політика зменшує масштаби витрат на перенаправлення торгівлі.

Нова економіка регіоналізму підкреслює потенційні вигоди від зменшення адміністративних, трансакційних витрат та інших бар'єрів у торгівлі.

Однак для досягнення цих вигід вимагається набагато більше, ніж проста угода про вільну торгівлю, якщо потрібно значно зменшити трансакції, адміністративні витрати та подолати сегментацію ринку.

Новий регіоналізм також підкреслює, що схеми інтеграції міжнародного транспортного коридору «Північ - Південь», швидше за все, будуть більш вигідними для країн, що розвиваються. Перший аргумент полягає в тому, що, оскільки промислово розвинені країни, ймовірно, будуть серед найбільш ефективних світових постачальників, витрати на перерозподіл торгівлі (перехід від більш дешевого глобального до дорожчого імпорту партнерів) будуть мінімізовані.

Сучасні науковці підтверджують, що навіть незначні витрати для північних фірм можуть бути дорогими для південних партнерів через велику кількість торгівлі, яка буде задіяна. Крім того, якщо південний партнер продовжить імпортувати з решти світу через значні тарифні бар'єри, ціни на його ринку не впадуть до ціни північного партнера. Натомість відбудеться значний переказ орендної плати від південних споживачів північним фірмам-експортерам.

Другий аргумент на користь «Північ-Південь» базується на довірі. Якщо країни, що розвиваються, хочуть встановити довіру до своїх політичних реформ, блокування їх шляхом угод із північним партнером може бути більш переконливим для інвесторів (як внутрішніх, так і іноземних).

Відкритий регіоналізм є логічним завершенням нового регіоналізму Ряд азіатських та латиноамериканських країн стверджують, що дотримуються відкритого регіоналізму.

Це визначається як регіоналізм, який не містить жодного елемента виключення або дискримінації сторін. Це означає, що переговорні зниження тарифів між членами узгоджуються на основі міжнародних фінансових норм і таким чином передаються третім сторонам-членам Світової організації торгівлі. Регіональний вимір полягає у проведенні цих скорочень на спільно узгодженій поетапній основі. У цьому процесі відкритий регіоналізм є скоординованою

структурою, а не спільнотою, що базується на правилах. Це було влучно названо «узгодженим однобічним шляхом».

За визначенням, це дозволяє уникнути витрат на перерозподіл торгівлі, які хвилювали регіональні групи країн, що розвиваються. Нещодавній досвід АТЕС (Азійсько - Тихоокеанське економічне співробітництво), свідчить про те, що такі неформальні зобов'язання можуть бути вразливими до розпаду за відсутності більш широкого імпульсу багатосторонньої лібералізації торгівлі.

УДК 332.142.2

Дикань Олена Володимирівна

д.е.н., професор, професор кафедри менеджменту і адміністрування
Український державний університет залізничного транспорту

Фещенко Дмитро Іванович

магістрант кафедри менеджменту і адміністрування
Український державний університет залізничного транспорту

Литвинов Володимир Олександрович

магістрант кафедри менеджменту і адміністрування
Український державний університет залізничного транспорту

ДОСЛІДЖЕННЯ ПИТАННЯ РОЗВИТКУ СУЧАСНОЇ УКРАЇНИ

В основу питання модернізації та побудови нової ефективної системи управління соціальним і економічним розвитком сучасної України, перш за все, повинні бути закладені нові вектора та нові унікальні можливості для розвитку людства. Стрімкий рост нанотехнологічного і інформаційного рівня в провідних країн світу свідчить про зацікавленість у розвитку напрямів, які відповідають викликам часу [1].

Дослідження питання реформування та розвитку сучасної України повинне бути розробленим з орієнтацією на розвиток як електронного урядування, так як передової європейської країни.

Нанотехнології та боротьба с корупцією вже стали однією з найважливіших складових програм сталого розвитку країн світу та міжнародних організацій. Відтак, державний курс сучасної України в контексті європейської інтеграції має бути направлений на політичну консолідацію та зміцнення демократії в країні [2].

Система сучасного управління соціальним і економічним розвитком України в контексті економічного розвитку нанотехнологічного рівня повинна бути спрямована як на дослідження поточних завдань, так і на вирішення довгострокових стратегій.

Стан управління розвитком сучасної України в контексті економічного розвитку нанотехнологічного рівня та боротьби с корупцією повинен ґрунтуватися [3]: